

Uredništvo in uprava:
Strossmajerjev trg 1 / Tel. št. 73

Leto XXV.

Št. 11.

Izhaja vsako soboto

Naročnina: celoletno din 40,
polletno din 20, četrtletno din 10

Kranj, 15. marca 1941.

Na Jožefovo

Vsakemu stanu je že po naravi njegovega dela dano, da živi v svojem okolju in na svoj način, poklicu primerno. Vsak poklic je časten in potreben da v njem sleherni posameznik v odnosu do svojega dela koristno streže svoji družini in svojemu bližnjemu.

Več in gibalo dejavnosti stanov je namreč delo. Kolikor bolj se delo razdeljuje v posebne celice sorodnega področja, toliko več duhovnosti bi moralo biti v storitvah. Tako je bilo za časa cehovstva in je še vedno sodobno. Stanovske organizacije so brezpogojno potrebne. Vprav današnji čas kar kriči, da se v zmislu papeževih okrožnic delo duhovno povrednoti, poplemeniti in poveljati.

Stanovska zavest dviga ponos, pogloblja pomen in pojem dela, navzven pa krepi dostojanstvo in čast delovnega človeka. Sleherni delavec, umski ali ročni, s kmetov in mest, po svoji stanovski zavesti s ponosom opravlja svoje delo in predstavlja svoj stan in poklic.

Zato vsakemu svoje — nikomur čez mero ne dela ne odgovornosti, a da o pravični odmeni vsaj tokrat ne razpravljamo. Sleherni pa naj živi na svoj način stanu primerno.

Znano je, da v marsikaterem brhkem dekliču s kmetov ali iz občaja tovarniških dimnikov tiči prirojen nasop dame s parketov. Kljub temu pa bo najbolj prav zanjo in njeno bit, če ostane s svojo podobo tudi po svoji zunanosti, kakor dolikuje njenemu stanu. Čemu vzdihovati po lakastih čevljih, če kveder daje takt, ritem in pesem njenemu delu? Med 40.000 poklici, kolikor jih menda premore svet, je le malokomu dano, da bi bil v življenju med izvoljenci svojega poklica. Če je kdo rojen za dimnikarja, pa ga je življenje potisnilo med mlinarje, naj se nikar ne odeva v saje, ker njegovemu stanu in delu pripada vsa njegova bit in mu pristoja z moko za prašena obleka. Sleherni naj svoj nastop na odru življenja notranje in navzven prilagodi kar moči verno tisti vlogi svojega dela, ki mu je usojeno. Če pravi pregovor, da obleka dela človeka, pomeni, da je človek le tisti, ki tudi po zunanosti spoštuje svoje delo. Biti vreden svojega stanu je najčastnejše za prizadevanost po svojem delu koristiti stanu in splošnosti.

Po tem duhovnem vrednotenju dela se tudi hierarhično stopnjevanje stanov, ki je združeno s poklicno odgovornostjo, izenačuje v pojmu zavesti dolžnosti do stanu in družbe. Šele iz dolžnosti v odnosu dela do stanu in družbe nastajajo dobrine, ne pa po umišljenih predstevnih pravicah.

Delo pa ni samo ročno, ampak tudi umsko. Zato je kaj težko točno opredeliti pojem delavca v odnosu do dela. V sodobnem življenju delitev dela pospešuje tehnika za organizacijo pridobitnosti in tehnika za proizvajanje; prva je umska, druga je strojna (mehanična). Vprav z razmahom tehnike vse bolj in bolj snovnost teži k temu, da skuša podrežati duha. In vendar je le duh tisti, ki oplaja in plemeniti vsako delo. Zmaterializirano delo zavajata življenje k pohlepu, gonu za naglim bogatenjem in glede na vse to k izrabljanju človeških moči in človeškega dostojanstva. In vendar človek ne živi samo od kruha, ampak vse bolj od duhovne svoje vrednosti. Saj vprav po le-tej se človek oblikuje v božji lik, ki ga z delom na duhovnih pridobitvah snovnosti poveljuje in dviga. Delaj, pa bo tvoje delo vredno tebe! Kolikor spoštovanja daješ svojemu delu, toliko časti si vreden tudi sam! Delomržež je brez časti, in gon po lahkotnem zaslužku je temu podoben.

Nikar ne tožimo o hudih časih iz občutljivosti in malodušnosti! Znoj in trud kujeta zlato srce in pogumno dušo, iz trpljenja pa se blešče biseri po duhovnosti naše osebnosti zaradi ljubezni do dela in bližnjega.

Že za življenja sv. Jožefa, rednika našega Odršenika, so bile razmere, če upoštevamo

Zanosne domoljubne manifestacije za našo hrabro vojsko v Ljubljani

Spričo z bliskovito naglico se razvijajočih dogodkov, ki po svoji dinamiki in razsežnosti prekašajo zgodovino sveta na prelomih razdobj, je zazvenela, kakor kremen ob jeklo, duša jugoslovanskega domoljuba.

V središču naše lepe zemlje slovenske, v tretji prestolnici našega vzvišenega vladarskega doma, na žarkem spojišču jugoslovanske predstraže naj-severnejšega zaledja Jadrana s svetom blizu in daleč, — je spregovorila iz Ljubljane cela Jugoslavija svojo oboževano in domoljubno voljo za nezavisnost in svobodo domovine.

V nedeljo zvečer so se zbrali v opernem gledališču zastopniki vseh tistih ustanov države in naroda, ki v javnem in obrambnem našem življenju nosijo odgovornost in moč Jugoslavije.

S „Triglavske koračnice“ je vojaška godba pomenljivo podčrtala plamteč govor zastopnika vojnega ministra, g. div. generala Ljubomirja Stefanovića. Čeprav smo sorazmerno majhni po številu, pa vendar ni niti en narod v Evropi večji od nas po ljubezni do rodne grude in do njene svobode. To je največja moč naše vojske! Najsi se zgodi karkoli, mi vojaki pojdemo vedrega čela in dvignjene glave dogodkom nasproti za blagor kralja in domovine! Vihar navdušenja je zgrmel po prenapolnjeni dvorani, zlasti ko je visoki govornik z zanosom ugotovil z besedami našega velikega pesnika dr. Franceta Prešerna: „Manj strašna noč je v črne

V žarečem ognju domoljubja in v preizkušnji vekovnih zmagovitih bojev so jugoslovanske pesti tako prekaljene na odpornost državnih meja in narodne svobode, da bodo te pesti s strahovitim protitudarcem vsikdar trdo odgovorile na sleherni sovražno dejanje!

vse okoliščine, prav tako malo roznate, kakor jih gledamo danes, navadno skozi zmaterializirana, najrajši pa preveč črna očala. Vsa Judeja je bila takrat pod oblastjo tujca, ki je imel svojega namestnika v okrutnem tiranu, kralju Herodu. Z delom svoj rok je preprost tesar, sv. Jožef, skrbel za svojo družino, in kljub hudim časom brez godrnjanja dajal Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega. Sel je v Betlehem, in dasi je bil iz kraljevskega rodu, je kot tesar našel prenočišče za Marijo in pričakovane Sina božjega šele v borem hlevu. Navazan na delo svojih rok je delil s pastirji vso revščino in pomanjkanje. Živeč svoji družini in včlovečeni Modrosti božji, je potolažen s časnimi in duhovnimi dobrinami modrijanov iz daljnih krajev pogumno nastopil trnjevo pot celo v preganstvo v Egipt.

Sv. Jožef kot zaščitnik vseh delovnih stanov nam je potemtakem vzor tudi za sedanje trde čase. Nazorno nam daje pobudo za pravilno odmero moči in sredstev za doseg skladnosti med vsemi delovnimi stanovi tudi v odnosu do naroda in države.

Nikakor se nečemo udajati utvaram, da med interesi posameznih stanov ne bi bilo trenja. To je končno plima in oseka življenja, ki polje neprebena v gibanju zdaj v rahlem kodranju pohlavnih valčkov zdaj v silnem naletu valovanja viharjev, ki preminejo. Izkušeni in pogumen krmar je vsekdar z vso dušo ob krmi svojega broda!

Največ ostrin povzročja pohlep in življenje, ki presega razmere izbranega poklica. Neurejeni goni uničujejo družine, obremenjujejo gospodarstvo in širijo nezadovoljstvo.

zemlje krili, kot so pod svetlim soncem sužnji dnovi.“

Na perotih vzneljivega navdušenja je dvorana nosila program skozi svetovno radijsko ozračje, ko je ban g. dr. Marko Natlačen poudaril z gromko besedo, da je naše osvobojenje sad neizmernih žrtev in junaštev naših narodov v preteklosti. Ob neprecenljivi vrednosti naše svobode je naša sreča, da budno bdi nad usodo naše domovine več in moder krmar naše države — kraljevi namestnik knez Pavle.

Klic g. bana: Naša junaška vojska naj živi! je zajel vse izbrano občinstvo v Operi v gromovit odmev.

Vrstile so se slovenske pesmice, ki jih poje naša hrabra vojska, nakar je nastopil zastopnik jugoslovanskih prosvolcev, ki so ob tej priložnosti proslavili svojo 25 letnico ustanovitve „I. srbske dobrovoljačke divizije“ v Odesi, in svoj domoljubni govor zaključil ob vsesplošnem odobravanju: „Tujega ne maramo, svojega ne damo.“

Sledile so učinkovite žive podobe naših vojakov na odru in donela je opojna pesem našega visokega rodoljuba še pod naobljenim nebom, ko se je občinstvo kar prežeto od najčistejše vzhicnosti počasi razhajalo na svoje domove, medtem ko so krepki koraki naših vojakov odmevali po trdem tlaku ob ritmu slovenske domoljubne pesmi!

Naša hrabra vojska in njen vzvišeni vrhovni poveljnik naj živita!

Naj živi samobitna Slovenija v svobodni Jugoslaviji!

Noben družabni red, pa najsi že bo kakršenkoli, ne bo prinesel zadovoljnosti in blagoslova, dokler se v njem ne ustali ponos in čast s pomočjo duha požrtvovanja. Zato pa tudi nobena miselnost, nobena ideja, ki se upira božjemu zakonom v človeku, ne more osrečiti človeštva.

Vsako delo, bi se moralo vrednotiti po duhovnih nagibih Krščanske ljubezni do bližnjega, do družine, do narodne in državne skupnosti. Delo je in mora biti vzvišeno nad vsako snovnostjo. Vrednosti dela ne plača noben denar! Denar se je iznevil vlogi pripomočka za menjavanje dobrin in postal izrodek neugnane gospodarnosti s snovnostmi, ki so v liberalizmu vzkalile kapitalizem. Denar kot plačilno sredstvo hoče biti samo sebi namen in vladar sveta!

Zagotoviti je treba vsem stanovom obstanek in medsebojno konkurenčno sposobnost brez koristoljubja in gonje za dobičkom. Stanovska zavest naj vrednoti slehernega človeka po duhovnosti njegovega dela! Izmehanizirane in zmaterializirane delovne množice so le predmet številčenja in učenjavanja ne pa vzmožek dobrin in tako so v večjem vrenju nezadovoljstva, prekušstva in bojev brez upa zmagobrega nad slabim.

Prav in potrebno je, da se delovni stanovi združujejo v stanovske organizacije v obrambo proti izrodkom predvsem v svojih vrstah. Zlasti naj bi skušale spraviti v skladnost med stanovske interese, da se ublažijo trenja in opilijo ostrine, ker le tako je možno doseči izravnavo dobrin dela in dvigniti blagostanje vseh stanov.

Razrednost, ki jo pospešujejo kalni posegi

zmaterializiranih idej, stremičih po premoči stanu nad stanovi, poraja vse večjo zapletenost medsebojnih odnosov. Iz umišljenih pravic do samoohrane se izkoti nasilje, ki s protinasiljem vodi s sovraštvom v brezobziren boj do uničenja in onespoboljenja obeh dozdevnih nasprotnikov.

Vprav razredni boj zaostruje socialno vprašanje zlasti s tem, ker zametuje duhovnost.

Ves problem sreče na svetu je vendar v duhovnem vrednotenju, ki edino more napraviti iz organiziranega stanovskega pripadnika zadovoljnega sočloveka po svoji človečnosti, ki živi iz duše.

Za zmago človekoljubja so krščanska načela v zmislu papeževih okrožnic vodila in gibala dela in življenja. Kjer in kadar so trdote in življenjske trpkosti, le-te niso sobi namen, še vrednotimo storitve z duhovnostjo. Le z duhovnostjo je možno zdrobiti robove mamoni, maliku neugnanega kapitalizma, in izpodbiti s tem tudi tisto malo dozdevne upravičenosti za razredni boj. S tem bojem so osti komunizma naperjene le k temu, da se zamenjajo vloge v odnosih tiranstva do suženjstva, ne pa da se oboje odpravi v prid človeštva in svobodne osebnosti.

V gledanju na duhovni svet zori ureditev stanovske družbe po zadržni miselnosti. Le tako bo sleherni stan gojil v svojih članih poklicno zavest, notranje zadovoljstvo in družniško in družabno skupnost. V takih razmerah bo tudi sleherni delo rodilo blagoslov in svoje poveljavanje v koristi in blagostanje splošnosti in posameznikov.

S pogledom navzgor in v ljubezni do bližnjega bomo našli rešitev v nas samih in v našem delu!

Bog blagoslovi pošteno delo!

II. obletnica kronanja papeža Pija XII

Ves katoliški svet in narodi s krščansko omiko in z njimi milijoni drugovercev z velikim zaupanjem zro na presol Kristusovega namestnika v Vatikanu vprav v teh usodnih dogajanjih na prelomu novega razdobja svetovne zgodovine. Morda se bo kdaj pozneje kaj več zvedelo o neprenehnem delovanju sv. očeta in njegove diplomacije za mir in pravico med sprtimi narodi. Vsekakor pa bo v božji knjigi ostalo zapisano prizadevanje svetovne duhovne velesile, da se vsaj omilijo trdote brezobzirnega uničevanja duhovnih in snovnih dobrin po požaru sovraštva današnjega časa. Če doslej še ni vidnega uspeha tega velikega prizadevanja, so vendar zaznave kali tega duhovnega semena, da se vsaj nasledki te strašne vojne omilijo s poglobitvijo katoliške dejavnosti, molitve in zgledega krščanskega življenja po ljubezni do trpečega bližnjega.

Sedanji sv. oče si je še pred nastopom svoje vzvišene službe za vodstvo božjega kraljstva na zemlji pridobil po svojem visokem dostojanstvu in uspešnem delu v vatikanski diplomaciji bogate skušnje in obširen razgled v svetovni mednarodni politiki. Zato je toliko bolj upravičeno zaupanje v božjo pomoč, ko tako vzvišena osebnost z vso svojo molitveno, umsko in duhovno premočjo zastavlja vse svoje sile proti duhovom teme, zasužnjevanja in barbarstva.

Po vseh škofijah sveta, pa tudi v Ljubljani se je še s posebno manifestacijo, ob obilni udeležbi in ob navzočnosti našega nadpastirja, škofa g. dr. Gregorija Rožmana, dostojno proslavila II. obletnica papeževga kronanja.

Pojdimo torej med svet z zaupanjem v Kristusa in njegovih namestnikov papeža in naših dušnih voditeljev, da z apostolatom molitve, zglede, peresa in besede nosimo ljubezen in resnico med zbegano človeštvo. S tem bomo podprli trud in prizadevanje papeža za mir, ki naj ga Bog že skoraj podeli vsem narodom sveta v slavo Kristusovega imena in zmago božjih nauk naše sv. cerkve.

OBJAVE

RAZGLAS

Ugotovilo se je, da sta sneg in veter polomila in izruvala mnogo drevja. Veliko poškodb je posebno v borovih gozdovih in tudi v drugih. Ponekod je med zdravim drevjem mnogo bolnega, poškodovanega in že suhega drevja.

Na podlagi predpisov §§ 29 in 166 zakona o gozdih opozarjam vse gozdne posestnike, da ob nastopu pomladi spravijo iz gozda vse polomljeno, izruvano in drugače oškodovano drevje. Le na ta način se more preprečiti, da se v gozdih sestojih ne naselijo glive in škodljivi mrčesi, posebno lubadarji in drugi, ki lahko postanejo nevarni za sosedne zdrave gozdove.

Pravočasno očiščenje gozdov je dolžnost vseh posestnikov. Zaradi nemarnosti in zanikarnosti posameznih posestnikov, ki tega dela ne opravijo, imajo škodo sosedni posestniki, ki sicer svoje gozdove držijo v redu.

Posestniki, ki jim je veter ali sneg polomil večje količine drevja, morajo o tem obvestiti sresko načelstvo, posebno morajo to storiti v slučaju, ako s popravilom podrtij nastanejo goljave.

Proti posestnikom, ki temu pozivu ne bi ugodili do 15. aprila t. l. ali ne v zadostni meri, bom uvedel kazensko postopanje po predpisih § 166. zakona o gozdih.

Sreski načelnik: dr. Vidic, I. r.

RAZGLAS

Predstojništvo mestne policije v Kranju poziva lastnike biciklov, ki še niso prijavili svojih koles za leto 1941, da jih takoj prijavijo v lastnem interesu in v izogib kazni najkasneje do 20. marca 1941.

Zakoniti rok za prijavo je 31. januar.

Predstojnik mestne policije: Slander Joško.

Šport

Smuške tekme Fantovskega odseka v Tržiču.

V nedeljo, dne 2. marca, je priredil odsek pod Storžičem tekme v smuku za svoje smučarje. Proga je potekala z vrha desnega plazu skozi gozdiček, na planino in dalje čez vse senožeti. Visinska razlika je 300 metrov. Tekmovalo je 14 članov in čez 30 mladcev. Tehnično vodstvo je prezel odsekovski smuški referent g. F. Hladnik, ki je progno in vse drugo odlično pripravil, tako da je točno ob napovedani uri starter g. J. Radon spustil prvega tekmovalca, kateremu je sledilo vseh nadaljnjih 40.

Rezultati so bili tile:

Člani: 1. Mežek Mirko 4.52; 2. Salberger Nadislav 6.11; 3. Sfirih Nande 6.52.

Mladci: 1. Krmelj Jože 4.41 (najboljši čas dneva); 2. Krmelj Janko 4.48; 3. Murnik Jože 5.—.

Naraščaj: 1. Stefe Stanko 5.44; 2. Zaletel Anton 6.27; 3. Grašič Anton 8.25.

Doseženi časi so se razglasili kar na planini pod Storžičem, darila zmagovalcem: članom plakete, prvi dobil prehodni pokal odseka, mladina praktična darila itd. so se razdelila v ponedeljek zvečer v Našem domu.

MALI OGLASI

Za vsako besedo v malih oglasih se plača d. 0.50. Najmanjši znesek je 8 din

Važno! Modroce, otomane, spalne divane itd. izdeluje solidno in po nizki ceni BERNARD MAKŠ, tapetnik — Na skali št. 5. (v hiši g. Šipica)

Mesarski lokal se odda pod ugodnimi pogoji. Cena po dogovoru. Čirčiče 80.

Dvosobno stanovanje se odda s 1. aprilom. Poizve se Stražišče 350 (Kalvarija).

V Čirčičah dajem v najem njivo. Naslov v upravi „Gorenjca“ pod naslovom „Parcela“.

Otroški športni vozček ugodno prodam. Poizve se Planina 26.

Proda se krmilna pesa. Naslov v upravi.

Vrtnarji Oddam večji vrt brezplačno in za več let v najem. Mala Rupa 42.

Parcela in kopalna kad se prodata. Naslov v upravi „Gorenjca“.

Vajenca za sodarsko obrt z vso oskrbo sprejme takoj sodarstvo Homan, Stražišče pri Kranju.

Krojaškega vajenca sprejme Možina, Kranj, Škrljevec 3.

Stanovanje 2 sob in kuhinje se odda za 300 din. Vpraša se pri ge. Majdič, Bleiweisova cesta 3/1.

Dobra šivilja se priporoča za delo. Najrajši gre šivat na dom. Naslov pri Jakopin, Prešernova 18.

Zaklonišča vseh vrst

izdeluje po predpisih v starih zgradbah in zunaj na prostem

MESTNI STAVBENIK

Pavel Bren

KRANJ - BLEIWEISSOVA 21

Prodam spalnico iz mehkega lesa z vzmetimi žimnicami. Kupim pa dobro ohranjen študilnik za vzidanje. Naslov v upravi lista.

Gostilno in trgovino dobro idočo brezkonkurenčno z inventarjem oddam v najem ali račun, kavcije zmožnemu agilnemu interesentu s 1. aprilom radi preselitve. Naslov v upravi.

Ako imate kurja očesa in se vam dela trda koža, pridite v našo higienično urejeno pedikuro, kjer vam naš pediker odstrani vse te neprijetnosti brez bolečin in brez kemičnih sredstev za din 6.—. Ne mudi se s krpanjem nogavic, ker vam za malo denarja strokovnjasko popravimo moške, ženske in otroške nogavice. Samo pri Bata.

VINO

pristno, po konkurenčni ceni dobite pri Centralni vinarini Ljubljana, Frankop. 11

SODARSTVO HOMAN
Stražišče - Labore

Gnojnične sode (lajte) kakor tudi vsa popravila izdeluje hitro, solidno in po nizkih cenah Kupujem hrastove hlode

DRUŠTVO

TISKOVNO

Priporoča se za tiskanje knjig, revij in časnikov, vabil za gledališke odre in koncerte, vizitk, kuvert, pisarniških tiskovin, reklamnih lepakov in letakov kakor tudi vseh ostalih tiskovina Izdelava solidna in poceni

KRANJ - Telefon št. 73

CVETLIŠNI MED orehova jedra in AMBROŽEVO MEDICO dobite najceneje v Medarni, Ljubljana - Židovska ul. 6

POHIŠTVO

krasno v formah, prvovrstno v kvaliteti po naročilu in v zalogi

A. AMANN & Co.

TRŽIČ

Zahvala

Vsem, ki so nam izkazali svoje sočutje in izrazili svoje sožalje ob izgubi našega nepozabnega moža in očeta, brata, svaka in strica, gospoda

Franca Cimermana

blagajnika in knjigovodja Tiskovnega društva

se iskreno zahvalujemo. Posebno zahvalo izrekamo msgru. M. Škrbecu in ostali pred. duhovščini za častno spremstvo pri pogrebu, prav tako pa tudi g. vikarju F. Blaju za večkratne obiske v bolni, g. ravnatelju Cirilu Mohorju in g. dr. J. Hertfortu za lepe poslovične, v srcu segajoče besede ob odprtem grobu ter gg. pevcev, pod vodstvom g. Liparja, za ganljive žalostinke. Nadalje se zahvalujemo g. dr. B. Fajdigi, za ves trud med boleznijo, Prosvetnemu društvu, cenj. osebju Tisk. društva, zastopnikom Gasilske čete, vsem darovalcem krasnega cvetja, mnogostevilni množici, ki ga je prišla kropit in vsem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti.

Naj bo Bog vsem obilen plačnik!

Žalujoča soproga z otrokoma.

V Kranju, dne 12. marca 1941.

Najboljši nakup in popravilo

B. RANGUS - KRANJ

KR.

DVOR.

JUVELIR IN DOBAVITELJ

PODLJUBNIŠKI:

HRIBAR

24

POVEST IZ ŠKOFJELOŠKIH HRIBOV

„Saj res! France sedaj tako ne bo mogel vsega sam! — Ja, kako pa je to, da je Janeza tako hitro pobralo? Saj ni bil nič bolan!“

„Zastrupil se je!“ je rezko dejal Hribar in pogledal vstran.

„Nekaj sem slišala. Menda zaradi tiste Gabrove punčke... Da bi jo vrag!“ je hinavsko zavijala Ceglarica.

„Je že tako!“ je še bolj hinavsko vzdihnil Hribar. „Nikoli nisem mogel Gabrovih, sedaj pa sem jih sit prav do grla!“

Hribar je stopil nekaj korakov naprej, kakor da bi hotel iti. Pogovor mu ni bil ljub. Zenska je to zapazila.

„No, pa še kdaj pridi! Do sedaj si se nas ogibal, kakor da bi bili strupeni!“ je dejala Ceglarica in zvito mežikala z očmi.

„O, zdaj bom pa večkrat prišel in bova še marsikatero uganila in razdrla!“ ji je pritrdil Hribar. — „Pa z bogom, Ceglarica!“

„In srečno hodi! Ne tako kot si sinoči!“ mu je z nasmehom želela ženska.

„E, sedaj bo že boljše. Saj je ura enajst dopoldne in ne ponoči!“ je odgovoril Hribar in odšel po poti proti Sv. Andreju, Ceglarica pa se je odmajala v bajto. Zadovoljna je bila, da je Hribarja prineslo k njej. Poznala je dobro njegovo zapravljenost in nagnjenje k pijači, pa tudi sama ga je rada cukala...

France in Micka sta bila ravno pri kosilu, ko se je primajal Hribar proti domu. Prva ga je skozi okno zagledala Micka. „Poglej, France, oče grede!“ je opomnila brata.

Franceta je strašno jezilo, ker se oče ni mo-

gel premagati niti ob Janezovi smrti. Videl je sinoči Hribarja skozi okno pri „Kroni“ in zato je ježno odvrnil sestri:

„Še sedaj bi bilo bolj, da bi ne prišli!“

„France, nikar! Oče so pa le!“ je prosila Micka.

Francetu je bilo skoro hudo, ker je poznal Mickino mehko dušo, pa tudi sam je bil mehkega srca.

„No ja, saj nisem tako hudo mislil!“ je dejal in s pogledom prosil sestiro, naj mu ne zameri.

Medtem pa je že vstopil Hribar.

„Oče, prisedita k nama.“ je zaprosila Micka. „Vem, da vam bo teknilo.“

Hribar je bil zares lačen. Po pravici rečeno, ni že od večeraj opoldne jedel nič kaj takega, da bi mu zaleglo. Zato je kaj rad prisedel: zlasti še ker so mu žganci in zelje tako dišali.

France je opazoval očeta. — Večeraj je bila očetova črna obleka vendar še cela in čista! Kakšna pa je danes. — Vsa je zamazana in vidi se da je bila raztrgana in potem zašita. Očetov obraz in roke so bile na več krajih razprskane. Hribar je videl, da ga sin opazuje, vendar ni rekel nobene in tudi France je molčal. Odmolili so. France je odšel na delo, Micka tudi, Hribar pa je šel v kamro, se vlegel na posteljo in zaspal. Zbudil se je šele drugo jutro.

Minevali so dnevi in tedni, Micka je večkrat obiskala tudi Gabrovo Ančko, ki je že vstala, a se je držala doma. Zima je pritisкала z vso silo. Snega je bilo baš toliko, da je bilo pripravno za pripravljanje drv. K Hribarjevemu se je res prišel ponujati za delo Ceglarjev Jože. Rabili so ga, zato so ga vzeli. France je vedel, da je Jože delaven fant. Ker mu je bil všeč, ga je kmalu vzel kar za hlapca pri hiši. Pripravila sta drva in jih zvozila domov. Popravila in pripravila sta vse orodje, ki je bilo potrebno za delo preko leta. Delala sta to in ono in že so bili sredi postnega časa.

Hribar pa je še z veliko večjo vnemo kot sta France in Jože delala in spravljala skupaj, raznašal. Če ni popival po Loki pa je čepel podne-

vi in ponoči pri Ceglarju, kjer sta s Ceglarico pila žganje, kuhala in cvrla, kar je Hribar vzel na skrivaj doma. — Sploh je bil več pri Ceglarici kot pa doma.

Hribarjeva Micka je vedno tožila, da ji iz shrambe zmanjkuje vedno bolj pogosto zdaj to, zdaj ono. Vedela je prav dobro, kam gredo jajca, puter, maslo, moka, kava in še veliko drugih reči. Bolelo jo je, a ni hotela zaupati bratu, ker je vedela, da bi se začel strašen prepir, čigar konec bi bil sam Bog ve kakšen.

Vendar pa je neko jutro, ko je Micka molzla v hlevu, France srečal ravno na pragu Hribarja, vsega natovorjenega. Bilo je še „emačno, zato France ni takoj razločil, kaj ima Hribar pod pazduho. Ko pa je natančneje pogledal, je videl, da Hribar v precej veliki vreči nekaj nosi. Takoj se mu je zjasnilo. Že večkrat je slišal od ljudi, da oče zaklada Ceglarico. Zato je očeta ustavil:

„Kam pa, oče? Pa tako zgodaj!“

„Tebi ne bom dajal odgovora!“ je zarežal Hribar.

„Nočem nič drugega, kakor da tistole vrečo pustite doma, sami pa lahko greste!“ je mirno odvrnil France.

„Kaj, ti mi boš ukazoval?“ je zavpil Hribar.

„Nič, ukazoval! — Mi delamo in garamo noč in dan, vi pa samo raznašate in zapravljate!“ je še vedno mirno povedal France.

„Jaz delam, kar hočem in nosim, kar hočem! — Tebi nič mar. — Sam svoj gospodar sem!“ je siknil Hribar in hotel oditi mimo sina naprej.

France pa je zgrabil za vrečo in jo potegnil očetu izpod pazduhe. „Ne boste nosili nikamor, posebno Ceglarici ne! Že dosti ste ji zdajali!“ je siknil.

Hribar je divje zaklel in sovražno pogledal Franceta. Udariti se ga ni upal. — Preklinjajoče je počasi odšel proti Loki. V žepu je imel še stotak, ki si ga je poleg štirih drugih izposodil pred tednom pri „Kernu“. V Loki je nakupil raznih reči in jih proti poldnevju prinesel Ceglarici. — Domov ga ni bilo tri dni.